

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**
7 päivänä toukokuuta 2002 *

Asiassa T-306/01 R,

Abdirisak Aden, kotipaikka Spånga (Ruotsi),

Abdulaziz Ali, kotipaikka Järfälla (Ruotsi),

Ahmed Yusuf, kotipaikka Spånga, ja

Al Barakaat International Foundation, kotipaikka Spånga,

edustajinaan asianajajat L. Silbersky ja T. Olsson,

hakijoina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Vitsentzatos ja I. Rådestad,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään A. Van Solinge ja J. Enegren,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolina,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

jossa hakijat vaativat yhteisöjen tuomioistuinta lykkäämään Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta ja asetuksen (EY) N:o 337/2000 kumoamisesta 6 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 (EYVL L 67, s.1) ja asetuksen (EY) N:o 467/2001 muuttamisesta neljännen kerran 12 päivänä marraskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2199/2001 (EYVL L 295, s.16) täytäntöönpanoa pääasian ratkaisemiseen asti siltä osin kuin asetukset koskevat hakijoita,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 San Franciscossa (Amerikan yhdysvallat) 26.6.1945 allekirjoitetun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 25 artiklan mukaan ”Yhdistyneiden kansakuntien jäsenet sitoutuvat hyväksymään ja täyttämään turvallisuusneuvoston päätökset tämän peruskirjan mukaisesti”.

2 Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 103 artiklan mukaan ”jos Yhdistyneiden kansakuntien jäsenten peruskirjaan ja johonkin muuhun kansainväliseen sopimukseen perustuvat velvoitteet ovat ristiriidassa keskenään, on peruskirjan velvoitteilla etusija”.

3 EY 301 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Jos Euroopan unionista tehdyn sopimuksen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevien määräysten nojalla hyväksytyssä yhteisessä kannassa tai yhteisessä toiminnassa on päätetty yhteisön toimesta, jonka tarkoituksena on kokonaan tai osittain keskeyttää taloudelliset suhteet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa taikka vähentää niitä, neuvosto toteuttaa tarpeelliset kiireelliset toimenpiteet määränemistöllä komission ehdotuksesta.”

4 EY 60 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos yhteisön toimia pidetään tarpeellisina 301 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, neuvosto voi suhteessa niihin kolmansiin maihin, joita asia koskee, mainitussa artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen toteuttaa tarpeelliset kiireelliset pääomien liikkuvuutta ja maksuja koskevat toimenpiteet.”

5 EY 302 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Komissio huolehtii kaikista tarvittavista yhteyksistä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen erityisjärjestöjen toimielimiin.”

6 EY 202 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Turvatakseen tässä sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden toteutumisen neuvosto tässä sopimuksessa määrättyin edellytyksin:

— —

— hyväksymissään säädöksissä siirtää komissiolle toimivallan antamiensa sääntöjen täytäntöönpanoon. — — ”

Asian perustana olevat tosiseikat ja muut seikat

7 Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto (jäljempänä YK:n turvallisuusneuvosto) antoi 15.10.1999 päätöslauselman 1267 (1999). Päätöslauselman 2 kohdassa YK:n turvallisuusneuvosto vaati Talebania luovuttamaan viipymättä toimivaltaisille viranomaisille Osama bin Ladenin (josta on myös käytetty nimeä Oussama ben Laden suurimmassa osassa yhteisöjen toimielinten ranskankielisistä asiakirjoista). Tämän veloitteen noudattamisen varmistamiseksi päätöslauselman 1267 (1999) 4 kohdassa todetaan, että kaikkien valtioiden on muun muassa ”jäädettävä varat sekä muut taloudelliset resurssit, jotka on saatu muun muassa Talebanille kuuluvasta omaisuudesta tai omaisuudesta, jota se valvoo suoraan tai välillisesti tai jonka Talebanin suoraan tai välillisesti omistama tai valvoma sellainen yritys, jonka päätöslauselman 6 kohdan nojalla perustettu komitea on yksilöinyt, omistaa tai jota se valvoo; jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, etteivät niiden kansalaiset tai niiden alueella oleskelevat muut henkilöt saa luovuttaa kyseisiä varoja ja muita talou-

dellisiä resursseja eikä muita näin yksilöityjä varoja ja taloudellisia resursseja Talebanille, sen hyväksi eikä millekään Talebanin suoraan tai välillisesti omistamalle tai valvomalle yritykselle, ellei edellä mainittu komitea ole myöntänyt yksittäistapauksessa poikkeuslupaa humanitaarisista syistä”.

- 8 Päätöslauselman 1267 (1999) 6 kohdan mukaan YK:n turvallisuusneuvosto päätti perustaa väliaikaisen työjärjestyksensä 28 artiklan mukaisesti YK:n turvallisuusneuvoston komitean, joka muodostuu turvallisuusneuvoston kaikista jäsenistä (jäljempänä Talebania koskeva pakotekomitea) ja jonka tehtävänä on muun muassa valvoa, että valtiot toteuttavat päätöslauselman 4 kohdassa vaaditut toimenpiteet, yksilöidä 4 kohdassa mainitut varat ja muut taloudelliset resurssit ja tutkia 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat poikkeushakemukset.
- 9 Neuvosto katsoi, että kyseisen päätöslauselman täytäntöönpano edellyttää yhteisön toimia, joten se antoi Talebania koskevista rajoittavista toimenpiteistä 15.11.1999 yhteisen kannan 1999/727/YUTP (EYVL L 294, s. 1). Yhteisen kannan 2 artiklassa määrätään ulkomailla olevien Talebanin varojen ja muiden rahoituslähteiden jäädyttämisestä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1267 (1999) mukaisesti.
- 10 Neuvosto antoi EY 60 ja EY 301 artiklan perusteella Afganistanin Talebania koskevasta lentokiellosta ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisestä 14.2.2000 asetuksen (EY) N:o 337/2000 (EYVL L 43, s.1).
- 11 YK:n turvallisuusneuvosto antoi 19.12.2000 päätöslauselman 1333 (2000), jossa muun muassa vaaditaan Talebania noudattamaan päätöslauselmaa 1267 (1999). YK:n turvallisuusneuvosto päätti erityisesti vahvistaa päätöslauselmassa 1267 (1999) asetettua lentokieltoa ja varojen jäädyttämistä.

- 12 Päätöslauselman 1333 (2000) 8 kohdan c alakohdan mukaan YK:n turvallisuusneuvosto antoi Talebania koskevan pakotekomitean tehtäväksi ylläpitää valtioiden ja alueellisten järjestöjen toimittamien tietojen perusteella päivitettyä luetteloa henkilöistä ja tahoista, joiden kyseinen komitea on katsonut kuuluvan Osama bin Ladenin lähipiiriin, Al-Qaida-järjestö mukaan lukien.
- 13 Päätöslauselman 1333 (2000) 22 kohdan mukaan toimenpiteet, joista määrätään muun muassa sen 8 kohdassa, tulivat voimaan kuukauden kuluttua kyseisen päätöslauselman antamisesta eli 19.1.2001.
- 14 Päätöslauselman 1333 (2000) 23 kohdan mukaan toimenpiteitä, joista määrätään muun muassa sen 8 kohdassa, sovelletaan 12 kuukautta, ja YK:n turvallisuusneuvosto päättää tämän jälkeen, onko niitä jatkettava uudeksi määräajaksi samoin edellytyksin.
- 15 Neuvosto katsoi, että kyseisen päätöslauselman täytäntöönpano edellyttää yhteisön toimia, joten se antoi Talebania koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä ja yhteisen kannan 96/746/YUTP muuttamisesta 26.2.2001 yhteisen kannan 2001/154/YUTP (EYVL L 57, s. 1). Kyseisen yhteisen kannan 4 artiklassa todetaan seuraavaa:

”Osama bin Ladenin sekä niiden henkilöiden ja ryhmien, jotka [Talebania koskevan pakotekomitean] määrittelemällä tavalla kuuluvat hänen lähipiiriinsä, varat ja muut rahoituksen lähteet jäädytetään. Osama bin Ladenin sekä henkilöitä ja ryhmiä, jotka [Talebania koskevan pakotekomitean] määrittelemällä tavalla kuuluvat hänen lähipiiriinsä, estetään käyttämästä varoja tai muita rahoituksen lähteitä päätöslauselmassa 1333 (2000) mainituin edellytyksin.”

- 16 Neuvosto antoi EY 60 ja EY 301 artiklan perusteella Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta ja asetuksen (EY) N:o 337/2000 kumoamisesta 6 päivänä maaliskuuta 2001 asetuksen (EY) N:o 467/2001 (EYVL L 67, s. 1).
- 17 Tämän asetuksen johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen mukaan päätöslauselman 1333 (2000) mukaiset toimenpiteet ”kuuluvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan ja tämän vuoksi, erityisesti kilpailun vääristymisen välttämiseksi, tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätösten täytäntöönpanemiseksi silloin, kun on kyse yhteisön alueesta”.
- 18 Asetuksen N:o 467/2001 1 artiklassa säädetään, että asetuksessa tarkoitetaan
- ”varoilla” rahoitusomaisuutta ja kaikenlaisia taloudellisia etuja, mukaan lukien seuraavat mutta niihin rajoittumatta: käteisvarat, shekit, rahasaatavat, vekselit, maksumääräykset ja muut maksuvälineet; talletukset rahoituslaitoksissa tai muissa yhteisöissä, tileillä olevat rahavarat, velat ja velkasitoumukset; julkisesti ja yksityisesti myytävät arvopaperit ja joukko-velkakirjat, mukaan lukien osakkeet ja osuudet, arvopaperitodistukset, velkakirjat, omat vekselit, optiotodistukset, velkasitoumukset, joihin liittyy vakuus, ja johdannaissopimukset; korot, osingot tai muu omaisuudesta saatava tai kertyvä tulo tai arvo; luotto, kuittausoikeus, takaukset, suoritustakaukset tai muut rahoitussitoumukset; remburssit, konossementit, kauppakirjat; varoihin tai rahoituslähteisiin liittyvää osuutta osoittavat asiakirjat ja mitkä tahansa muut vientirahoitusvälineet, ja

- ”varojen jäädyttämisellä” toimia, joilla estetään kaikki sellainen varojen siirtäminen, kuljettaminen, muuntaminen, käyttö tai myyminen, joka muuttaisi niiden määrää, paljoutta, sijaintia, omistusta, hallintaa, luonnetta tai käyttötarkoitusta, taikka muut sellaiset muutokset, jotka mahdollistaisivat varojen käytön, mukaan lukien omaisuudenhoito.

19 Asetuksen N:o 467/2001 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäädyytetään kaikki Talebania koskevan pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvat varat ja muut taloudelliset resurssit.

2. Varoja tai muita taloudellisia resursseja ei saa luovuttaa suoraan tai välillisesti Talebania koskevan pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille henkilöille, yhteisöille tai elimille eikä myöskään luovuttaa näiden hyväksi.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta niihin varoihin ja taloudellisiin resursseihin, joille Talebania koskeva pakotekomitea on myöntänyt poikkeuksen. Nämä poikkeukset saadaan liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välityksellä.”

20 Asetuksen N:o 467/2001 9 artiklan 2 kohdan mukaan ”Talebania koskevan pakotekomitean myöntämät poikkeukset ovat voimassa koko yhteisön alueella”.

- 21 Asetuksen N:o 467/2001 liitteessä I on luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joita koskevasta varojen jäädyttämisestä 2 artiklassa säädetään. Asetuksen N:o 467/2001 10 artiklan 1 kohdan mukaan komissio valtuutetaan muuttamaan tai täydentämään liitettä I joko YK:n turvallisuusneuvoston tai Talebania koskevan pakotekomitean päätösten perusteella.
- 22 Asetuksen N:o 467/2001 liitteessä II on luettelo toimivaltaisista kansallisista viranomaisista muun muassa 2 artiklan 3 kohdan soveltamista varten. Ruotsissa toimivaltainen viranomainen varojen jäädyttämisen osalta on ”Regeringskansliet, Utrikesdepartementet, Rättssekretariatet för EU-frågor”.
- 23 Talebania koskeva pakotekomitea julkaisi 8.3.2001 ensimmäisen konsolidoidun luettelon henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat oli jäädytettävä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1267 (1999) ja 1333 (2000) perusteella (ks. kyseisen komitean tiedonanto AFG/131 SC/7028, 8.3.2001). Tätä luetteloa on muutettu ja täydennetty useita kertoja tämän jälkeen. Komissio on antanut asetuksen N:o 467/2001 10 artiklan perusteella useita asetuksia, joilla se on muuttanut tai täydentänyt kyseisen asetuksen liitettä I.
- 24 Talebania koskeva pakotekomitea julkaisi 9.11.2001 uuden lisäyksen 8.3.2001 tekemäänsä luetteloon (ks. kyseisen komitean tiedonanto AFG/163 SC/7206); tämä lisäys sisälsi muun muassa seuraavan yhteisön ja seuraavien kolmen henkilön nimet:

— ”Barakaat International Foundation, Box 4036, Spanga, Stockholm, Sweden; Rinkebytorget 1, 04 Spanga, Sweden”;

- ”Aden, Abdirisak; Akaftingebacken 8, 163 67 Spanga, Sweden; DOB: 1.6.1968”;

- ”Ali, Abdi Abdulaziz, Drabantvagen 21, 177 50 Spanga, Sweden; DOB: 1.1.1955”;

- ”Ali, Yusaf Ahmed, Hallbybybacken 15, 70 Spanga, Sweden; DOB: 20.11.1974”.

25 Kyseisen yhteisön ja kolmen luonnollisen henkilön nimet lisättiin muiden nimien ohessa asetuksen N:o 467/2001 liitteessä I olevaan luetteloon neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 muuttamisesta neljännen kerran 12 päivänä marraskuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2199/2001 (EYVL L 295, s. 16).

26 YK:n turvallisuusneuvosto on antanut 16.1.2002 päätöslauselman 1390 (2002), jolla muun muassa jatketaan päätöslauselman 1333 (2000) 8 kohdan c alakohdassa määrättyä varojen jäädyttämistä.

Hakijat

27 Aden, Ali ja Yusuf, jotka mainitaan asetuksessa N:o 2199/2001 (jälkimmäisen henkilön nimi on kirjoitettu eri tavalla), ovat somaleja alkuperältään olevia Ruotsin kansalaisia. Yusufin väitetään olevan Al Barakaat International Foundationin työntekijä ja lisäksi Alin tavoin sen hallituksen jäsen.

- 28 Koska välitoimihakemuksessa ei ole mitään selvitystä Al Barakaat International Foundationista, on syytä viitata kannekirjelmässä esitettyyn tätä hakijaa koskevaan selvitykseen, josta ilmenee, että kyseinen hakija on Ruotsin oikeuden mukaan perustettu voittoa tavoittelematon yhdistys, jonka sääntöjen mukaisena tarkoituksena on koulutus-, sosiaali- ja kulttuurialan toiminta ja pakolaisten auttaminen. Yhdistys on sääntöjensä mukaisesti helpottanut varojen siirtoa Ruotsin ja Somalian välillä sellaisen järjestelmän avulla, jonka tarkoituksena on korjata pankkijärjestelmän puutteita. Järjestelmä toimii siten, että somalialaista alkuperää oleva Ruotsissa asuva henkilö, joka haluaa siirtää varoja sukulaisilleen tai läheisilleen Somaliaan, tallettaa varat Al Barakaat International Foundationiin. Al Barakaat International Foundation lähettää tämän jälkeen sähköisen viestin luottamushenkilölle Somaliassa, jonka tehtävänä on maksaa maksunsaajille. Ruotsissa talletetut varat siirretään ruotsalaisten pankkilaitosten välityksellä Al Barakaat -pankille, joka sijaitsee Arabiemiirikuntien liitossa. Al Barakaat International Foundation veloittaa 5 prosentin provision siirretyistä summista ja maksaa itse Al Barakaat -pankille 3,5 prosentin provision.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.12.2001 jättämällään kannekirjelmällä, joka on kirjattu asianumerolla T-306/01, Aden, Ali ja Yusuf sekä Al Barakaat International Foundation ovat nostaneet EY 230 artiklan nojalla neuvostoa ja komissiota vastaan kanteen, jossa ne vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2199/2001

— toteaa, että asetusta N:o 467/2001 ei sovelleta EY 241 artiklan perusteella
II - 2400

— antaa ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, joiden määrä täsmennetään myöhemmin.

30 Hakijat vaativat samassa kirjelmässä, että asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanoa lykätään.

31 Hakijat vaativat erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.12.2001 jättämällään hakemuksella, että asia käsitellään nopeutetussa menettelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan mukaisesti. Vastapuolet jättivät tätä hakemusta koskevat kirjalliset huomautuksensa 7.1.2002. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäinen jaosto hylkäsi 22.1.2002 hakijoiden hakemuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon 24.1.2002 päivätyssä kirjeessä, jossa asianosaisille ilmoitetaan kyseisestä päätöksestä, todetaan yhtäältä, että kumoamiskanteen kanneperusteisiin liittyy hankalia oikeudellisia kysymyksiä, ja toisaalta, että välitoimia koskevaa hakemusta ei voida käsitellä, koska sitä ei ole tehty erillisellä asiakirjalla, kuten työjärjestyksen määräyksissä edellytetään. Jälkimmäisen kysymyksen osalta kirjeessä todetaan, että välitoimihakemuksen tekeminen on edelleen mahdollista työjärjestyksen määräysten mukaisesti.

32 Hakijat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.3.2002 jättämällään hakemuksella vaatineet asetuksen N:o 467/2001 ja asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanon lykkäämistä pääasian ratkaisemiseen asti siltä osin kuin asetukset koskevat hakijoita.

33 Komissio ja neuvosto ovat esittäneet välitoimihakemusta koskevat kirjalliset huomautuksensa 15.3.2002.

- 34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti vaati EY:n tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan toisen kohdan nojalla, jota sovelletaan perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, Ruotsin kuningaskuntaa osallistumaan suulliseen käsittelyyn, jotta se voisi vastata sille mahdollisesti esitettäviin kysymyksiin.
- 35 Asianosaisten suulliset huomautukset kuultiin 22.3.2002. Ruotsin kuningaskunnan asiamies vastasi suullisessa käsittelyssä välitoimista päättävän tuomarin kysymyksiin.
- 36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon 25.3.2002 päivätyssä Ruotsin kuningaskunnalle osoitetussa kirjeessä välitoimista päättävä tuomari esitti useita kirjallisia kysymyksiä EY:n tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan toisen kohdan nojalla. Ruotsin kuningaskunta jätti vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.4.2002.
- 37 Vastaukset toimitettiin asianosaisille, ja hakijat ovat esittäneet niitä koskevat huomautuksensa 15.4.2002 jättämässään kirjelmässä. Neuvosto ja komissio eivät ole esittäneet huomautuksia.

Oikeudellinen arviointi

- 38 EY 242 artiklan määräyksen ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se

on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan säännöksen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

39 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen toimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä, joten tällaisia toimia koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta ja asia T-350/00 R, Free Trade Foods v. komissio, määräys 1.2.2001, Kok. 2001, s. II-493, 32 kohta). Välitoimista päättävä tuomari vertailee tarvittaessa myös kyseessä olevia intressejä (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, Kok. 2000, s. I-1461, 73 kohta).

40 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävän tuomarin on käytettävä hänelle myönnettyä laajaa harkintavaltaa, ja hän voi asian ominaispiirteiden perusteella päättää, miten hän tutkii nämä erilaiset edellytykset (asia C-393/96 P(R), Antonissen v. neuvosto ja komissio, määräys 29.1.1997, Kok. 1997, s. I-441, 28 kohta).

41 Haettujen toimien on lisäksi oltava väliaikaisia siten, ettei niillä oteta ennalta kantaa riidanalaisiin oikeus- tai tosiseikkoihin eikä tehdä etukäteen tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).

- 42 Käsiteltävänä olevassa asiassa on tarkasteltava aluksi, miltä osin välitoimihakemus voidaan ottaa tutkittavaksi.

1. Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen

Välitoimihakemuksen kohde

- 43 Koska työjärjestyksen määräysten noudattaminen on ehdoton prosessinedellytys, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on aluksi tutkittava omasta aloitteestaan, onko asian kannalta merkityksellisiä työjärjestyksen määräyksiä noudatettu.
- 44 Kuten työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdasta selvästi ilmenee, haetun välitoimen on liityttävä läheisesti pääasiassa nostetun kanteen kohteeseen. Kyseisen määräyksen ensimmäisen alakohdan mukaan hakemus toimielimen antaman säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi EY:n perustamissopimuksen 242 artiklan nojalla ”otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa”.
- 45 Välitoimimenettelyn tarkoituksena on turvata annettavan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukko yhteisöjen tuomioistuinten takaamassa oikeussuojassa (ks. vastaavasti asia C-399/95 R, Saksa v. komissio, määräys 3.5.1996, Kok. 1996, s. I-2441, 46 kohta ja em. asia Antonissen v. neuvosto ja komissio, määräyksen 36 kohta).

46 Pääasian kanteessa vaaditaan asetuksen N:o 2199/2001 kumoamista. On kuitenkin todettava yhtäältä, että siltä osin kuin välitoimihakemus koskee asetuksen N:o 467/2001 täytäntöönpanon lykkäämistä, se ylittää pääasian oikeudenkäynnin kohteen, ja toisaalta, että asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanon lykkääminen turvaa itsessään sen päätöksen täyden tehokkuuden, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulee pääasiassa antamaan.

47 Asetuksen N:o 467/2001 täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Asianosaisten kirjelmiä koskevien muotomääräysten noudattaminen

48 Aluksi on todettava, että sekä hakijat välitoimihakemuksessaan että neuvosto ja komissio huomautuksissaan viittaavat yleisesti pääasiassa esittämiinsä kirjelmiin.

49 Edellä 43 kohdassa jo mainitusta syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tutkittava omasta aloitteestaan, ovatko välitoimimenettelyn asianosaiset noudattaneet asian kannalta merkityksellisiä työjärjestyksen määräyksiä.

50 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava ”ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen toimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua”.

- 51 Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaan välitoimihakemus tehdään ”erillisellä asiakirjalla noudattaen 43 ja 44 artiklan määräyksiä”.
- 52 Työjärjestyksen 104 artiklan säännöksistä yhdessä luettuina seuraa, että vasta puolen on voitava valmistella huomautuksensa ja välitoimista päättävän tuomar in on voitava ratkaista välitoimihakemus tarvittaessa pelkästään kyseisen hakemuksen perusteella ilman muita tietoja. Oikeusvarmuuden ja hyvän lainkäytön turvaamiseksi tällainen hakemus on otettava tutkittavaksi vain, jos ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin hakemus perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse välitoimihakemuksesta. Välitoimihakemusta voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla sen liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, mutta viittaamalla yleisluontoisesti joihinkin asiakirjoihin, vaikka ne olisivatkin välitoimihakemuksen liitteinä, ei korjata sitä, että välitoimihakemuksessa ei ole mainittu olennaisia seikkoja.
- 53 Tätä tulkintaa on sovellettava myös vastapuolen esittämiin välitoimihakemusta koskeviin huomautuksiin.
- 54 Kuten välitoimista päättävä tuomari on katsonut asiassa T-236/00 R, Stauner ym. vastaan parlamentti ja komissio, 15.1.2001 antamassaan määräyksessä (Kok. 2001, s. II-15), on todettava, että sellaisia välitoimihakemuksessa ja vastauksena esitetyissä huomautuksissa olevia perusteluita, jotka eivät ole edellä mainittujen työjärjestyksen määräysten vaatimusten mukaisia, ei voida ottaa huomioon niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen toteamiseksi, joita nämä perustelut koskevat.
- 55 Käsiteltävänä oleva asia on ratkaistava ottaen huomioon ainoastaan asianosaisten välitoimimenettelyä koskevissa asiakirjoissa esittämät väitteet ja niiden perustelut tämän vaikuttamatta suullisessa käsittelyssä välitoimista päättävälle tuomarille esitettyyn.

Vaaditun välitoimen toteuttamista koskeva intressi

- 56 Vastapuolina olevat toimielimet väittävät kirjallisissa ja suullisissa huomautuksissaan, että riidanalaisten asetusten täytäntöönpanon lykkäämisellä ei ole tehokasta vaikutusta, koska sillä ei mitenkään estettäisi väitettyjen vahinkojen toteutumista. Ruotsin kuningaskunnan on nimittäin jäädytettävä hakijoiden varat noudattaakseen kansainväliseen oikeuteen perustuvaa velvoitettaan.
- 57 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkittaessa mahdollisten välitoimen myöntämistä on arvioitava sitä, onko välitoimia hakeneella vaadittujen välitoimien toteuttamista koskeva intressi (ks. mm. asia T-164/96 R, Moccia Irme v. komissio, määräys 17.12.1996, Kok. 1996, s. II-2261, 26 kohta).
- 58 Käsiteltävänä olevassa asiassa asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanon lykkääminen johtaisi siihen, että hakijat voisivat taas siirtää, kuljettaa, muuntaa, käyttää tai myydä varoja, ja sillä olisi näin ollen tehokas vaikutus.
- 59 Kuten Ruotsin kuningaskunta on vahvistanut suullisessa käsittelyssä vastatessaan välitoimista päättävän tuomarin sille esittämään kysymykseen, tässä jäsenvaltiossa ei ole annettu YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien toteuttamista koskevia säädöksiä. Edellä esitetystä seuraa, että Ruotsin lainsäädännössä ei ole mitään kansallista säädöstä, joka estäisi täytäntöönpanon lykkäämisen tehokkaan vaikutuksen.
- 60 Lisäksi on todettava, että vastapuolina olevien toimielinten sellainen väite, jonka mukaan Ruotsin kuningaskunnan on Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenenä hyväksyttävä ja sovellettava YK:n turvallisuusneuvoston päätöksiä YK:n perus-

tamiskirjan 25 artiklan mukaisesti tarvittaessa siinäkin tapauksessa, että asetusta N:o 2199/2001 ei sovellettaisi, on selvästi ristiriidassa vastapuolien sellaisen väitteen kanssa, jonka mukaan yhteisöllä on yksinomainen toimivalta toteuttaa käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevat pakotetoimenpiteet EY 60 ja EY 301 artiklan perusteella. Tällaiseen yksinomaiseen toimivaltaan, jota lisäksi on jo käytetty, liittyy nimittäin välttämättä se, että jäsenvaltioilla ei ole toimivaltaa toteuttaa pakoteseuraamuksia sen jälkeen, kun yhteisö on toteuttanut ne.

2. Välitomihakemusta koskeva asiakysymys

Asianosaisten lausumat

Fumus boni juris

- 61 Hakijat viittaavat ensisijaisesti kanteessa esittämiinsä kanneperusteisiin. He esittävät kuitenkin eräitä perusteluita kahdessa väitteessä.
- 62 Hakijat katsovat ensinnäkin, että antaessaan asetuksen N:o 467/2001 ja asetuksen N:o 2199/2001 (jäljempänä riidanalaiset asetukset) vastapuolina olevat toimielimet loukkasivat hakijoiden perustavanlaatuisia oikeuksia, kuten puolustautumisoikeutta. Hakijat väittävät nimittäin, että niille määrättiin seuraamuksia ilman, että niitä olisi ensin kuultu tai että niille olisi annettu tilaisuus puolustautua, ja että säädöksiä, joissa seuraamuksista säädetään, ei saatettu tuomioistuininvalvonnan kohteeksi. Niiden mukaan myös oikeusnormista säätäminen luettelolla on laillisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.

- 63 Hakijoiden mukaan ainoa peruste niiden merkitsemiselle asetuksen N:o 467/2001 liitteessä I olevaan luetteloon on se, että niiden nimet mainitaan Talebania koskevan pakotekomitean laatimassa luettelossa, ja kyseinen komitea on tehnyt päätöksen ottaen huomioon ainoastaan saamansa tiedot. Hakijoiden mukaan neuvosto ja komissio eivät tutkineet syitä, joiden johdosta kyseinen komitea merkitsi hakijat luetteloon. Hakijoiden mukaan ei ole koskaan väitetty, että hakijat olisivat rikkoneet oikeudellisia säännöksiä; ennen seuraamusten toteuttamista ei ole myöskään lainkaan tutkittu väitetyn oikeussääntöjen rikkomisen tosiasiallisuutta.
- 64 Hakijoiden mukaan edellä esitetyn johdosta ainoa mahdollinen tuomioistuinvalvonta rajoittuu sen arviointiin, ovatko asetuksessa N:o 2199/2001 mainitut nimet samat, jotka Talebania koskeva pakotekomitea on nimennyt, ja ovatko hakijat todella näin nimetyt henkilöt. Hakijat väittävät lisäksi, että Talebania koskeva pakotekomitea ei toteuta tällaista valvontaa, koska se ei ole ”lainkäyttöelin” (legal body) vaan ”poliittinen elin”. Hakijat ovat tältä osin esittäneet suullisessa käsittelyssä, että kyseisen komitean on oltava yksimielinen voidakseen poistaa laatimastaan luettelosta sinne merkitsemänsä henkilön nimen.
- 65 Hakijat väittävät toiseksi, että neuvosto voi EY 301 artiklan perusteella ryhtyä ainoastaan toimenpiteisiin, jotka koskevat kolmansia valtioita, eikä toimenpiteisiin, jotka koskevat jäsenvaltiossa asuvia tämän jäsenvaltion kansalaisia, kuten se on tehnyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Niiden mukaan käsiteltävänä oleva asia eroaa kaikista muista neuvoston aiemmista lainsäädäntötoimin toteuttamista pakoteseuraamusasioista.
- 66 Neuvosto ja komissio katsovat, että vaadittujen välitoimien myöntäminen ei ole ilmeisesti perusteltua ottaen huomioon hakijoiden esittämät perusteet. Molemmat toimielimet viittaavat huomautuksiinsa liittämiensä vastineiden asian kannalta merkityksellisiin kohtiin.

- 67 Neuvosto toteaa huomautuksissaan, ettei ole lainkaan osoitettu, ettei vaaditulla välitoimella otettaisi ennalta kantaa riidanalaisiin oikeus- tai tosiseikkoihin eikä tehtäisi etukäteen tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia. Se katsoo, että tämän osoittaminen on erityisen tärkeää, koska vaaditulla toimella todella otettaisiin ennalta kantaa oikeusseikkoihin, erityisesti perusoikeuksien loukkaamiseen, ja koska on olemassa vaara, että sillä tehtäisiin tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia erityisesti varojen jäädyttämisen osalta.
- 68 Neuvosto ja komissio vetoavat myös siihen, että hakemus asian käsittelemiseksi nopeutetussa menettelyssä on hylätty (ks. edellä 31 kohta). Ne muistuttavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on katsonut 24.1.2002 päivätyssä kirjeessään, että pääasiaan liittyy hankalia ja monitahoisia oikeudellisia kysymyksiä, ja ne päättelevät tästä, että kyseisten ongelmien ratkaiseminen edellyttää perusteellista arviointia ja että niitä ei näin ollen voida käsitellä välitoimimenettelyssä.
- 69 Komissio kiistää lopuksi, että aiemmin päätetyt käsiteltävänä olevan kaltaiset seuraamukset olisivat koskeneet ainoastaan kolmansia valtioita tai sellaisia johtavassa asemassa olevia henkilöitä, joilla on välitön ja ratkaiseva vaikutusvalta kolmannessa valtiossa. Komissio viittaa Jugoslaviaa koskeneeseen asiaan, jossa ryhmä, johon seuraamukset oli kohdistettu, muodostui pääasiallisesti luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka liittyivät hallitsevan ryhmän lähipiiriin kuulumatta siihen kuitenkaan muodollisesti.
- 70 Kyseiset toimielimet eivät ole kiistäneet suullisessa käsittelyssä hakijoiden väitettä, jonka mukaan ne eivät lainkaan tutkineet, oliko nimien merkitseminen Talebania koskevan pakotekomitean laatimaan luetteloon perusteltua, ja ne ovat korostaneet, että niillä ei tältä osin ole harkintavaltaa.

Kiireellisyys

- 71 Hakijat katsovat, että kiireellisyysedellytys täyttyy.
- 72 Ne väittävät ensinnäkin, että niille aiheutuu taloudellista vahinkoa asetuksen N:o 467/2001 2 artiklan säännösten nojalla toteutettavasta varojen jäädyttämisestä ja että niillä ei voi olla varoja tulevia tarpeita varten. Ne väittävät, että riidanalaiset asetukset estävät lähtökohtaisesti myös työhönoton ja kaiken ammatillisen toiminnan harjoittamisen. Yksi hakijoista, Yusuf, on niiden mukaan irtisanottu.
- 73 Hakijat väittävät myös, että niille aiheutuu aineetonta vahinkoa. Ne väittävät, että pakoteseuraamukset eristävät ne normaalista yhteiskuntaelämästä, koska kaikkiin tavanomaisiin rahasiirtoihin liittyy vaara, että pankkilaitokset jäädyttävät varat.
- 74 Hakijat väittävät lisäksi, että ne leimautuvat ja syrjäytyvät yhteiskunnasta riidanalaisissa asetuksissa säädettyjen pakoteseuraamusten johdosta, koska asetuksissa väitetään, että ne ovat yhteydessä terroristien toimintaan. He väittävät, että Yusuf on saanut tappouhkauksia sen jälkeen, kun Al Barakaat International Foundationin varat jäädytettiin. Hakijoiden mukaan muukalaisvihamieliset liikkeet ovat myös tehneet poliisille ilmoituksen hakijoiden edustajista.
- 75 Hakijat väittävät lisäksi, että Adenilla, Alilla ja Yusufilla on ollut vaikeuksia vaatia oikeuksiensa tunnustamista kansallisissa tuomioistuimissa. Hakijat väittävät, että ne eivät ole voineet nostaa kannetta pankkeja vastaan, koska vakuu-

tusyhtiöt ovat kieltäytyneet kahdessa asiassa myöntämästä niille oikeusturvavakuutuksen suojaa vetoamalla pakoteseuraamuksiin.

- 76 Hakijat väittävät, että niille on aiheutunut vahinkoa myös, koska niiden perusoikeuksia ja -vapauksia on loukattu. Niiden mukaan pakoteseuraamuksia koskeva tehokas laillisuusvalvonta on mahdoton, koska tuomioistuin ei voi tutkia seuraamusten perustetta. Niiden mukaan laillisuusvalvontaa ei myöskään voida harjoittaa todisteiden ja tutkimusten osalta, jotka ovat syynä pakoteseuraamuksiin, koska pakotteita ei ole asetettu määrättyjä rikkomuksia koskeviksi oikeudellisiksi seuraamuksiksi.
- 77 Hakijat väittävät, että niiden perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaaminen on jatkuvaa ja että sitä ei voida korjata jälkikäteen.
- 78 Neuvosto ja komissio toteavat ensinnäkin, että välitoimihakemus on tehty neljä kuukautta hakijoiden varojen jäädyttämisen jälkeen, kolme kuukautta kumoamiskanteen nostamisen jälkeen ja yli 45 päivää sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimenomaisesti ilmoitti hakijoille menettelyn, jota välitoimen hakemiseksi on noudatettava (ks. edellä 31 kohta). Niiden mukaan välitoimista päättävän tuomarin on otettava kyseiset seikat huomioon todetakseen, että asiaan ei liity kiireellisyyttä (asia 61/76 R II, Geist v. komissio, määräys 21.12.1976, Kok. 1976, s. 2075).
- 79 Kyseiset toimielimet väittävät lisäksi, että väitetty taloudellinen vahinko ei ole vakavaa eikä korjaamatonta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varallisuusvahinkoa voidaan nimittäin lähtökohtaisesti pitää vakavana ja korjaamattomana ainoastaan, jos sitä ei voida kokonaan korvata, jos hakija voittaa pääasian (asia C-257/90 R, Italsolar v. komissio, määräys 25.10.1990,

Kok. 1990, s. I-3841, 15 kohta ja asia C-358/90 R, Compagnia italiana alcool v. komissio, määräys 19.12.1990, Kok. 1990, s. I-4887, 26 kohta). Neuvosto korostaa tältä osin, että hakijat saavat varansa takaisin kokonaisuudessaan, jos niihin kohdistetut toimenpiteet poistetaan. Sen mielestä taloudellisia rasitteita, kuten menetettyjä korkotuloja, ei voida katsoa korjaamattomaksi vahingoksi, koska vahinkoa kärsinyt henkilö voidaan rahallisen korvauksen avulla saattaa tilanteeseen, jossa hän oli ennen vahingon syntymistä.

80 Komissio toteaa aineettomasta vahingosta, että se johtuu siitä, että hakijoiden nimet merkittiin Talebania koskevan pakotekomitean laatimaan luetteloon. Se väittää, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisikin hakijoiden olevan oikeassa, YK:n turvallisuusneuvoston päättämät pakoteseuraamukset ja kyseessä oleva luettelo pysyvät kuitenkin voimassa.

81 Komissio tyytyy toteamaan perusoikeuksien loukkaamisesta aiheutuneeksi väitetystä vahingosta, että kyseisiä oikeuksia ei ole loukattu. Neuvosto puolestaan toteaa ensinnäkin, että varojen jäädyttäminen ei ole luonteeltaan sellainen toimi, joka aiheuttaisi aineetonta vahinkoa, toiseksi, että väitetyn vahingon ei ole osoitettu syntyneen, ja tältä osin se viittaa huomautuksiinsa liitetyn vastineen 25—36 kohtaan, ja kolmanneksi, että kyseinen aineeton vahinko ei ole aiheutunut riidanalaisista asetuksista vaan siitä, että hakijoiden nimet on merkitty Talebania koskevan pakotekomitean laatimaan luetteloon, jonka johdosta asetusten täytäntöönpanon lykkääminen ei estäisi vahingon syntymistä.

82 Neuvosto katsoo, että niin kauan kuin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat ja Talebania koskevan pakotekomitean täytäntöönpanopäätökset ovat voimassa, myös kansainväliseen oikeuteen perustuva velvollisuus jäädyttää hakijoiden varat pysyy voimassa. Sen mukaan kiireellisyyttä ei voida todeta, koska hakijoihin olisi kohdistettu samat toimenpiteet kuin ne, joista säädetään riidanalaisissa asetuksissa.

Intressivertailu

- 83 Hakijat väittävät, että niiden vaatimalla täytäntöönpanon lykkäämisellä ei olisi mitään haitallisia vaikutuksia yleisiin tai erityisiin etuihin.
- 84 Hakijat vetoavat asetuksen N:o 467/2001 johdanto-osaan, jossa viitataan neuvoston yhteiseen kantaan 2001/154/YUTP ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin 1267 (1999) ja 1333 (2000), ja väittävät, että toimien toteuttamisen tavoitteena on ”estää kilpailun vääristyminen” yhteisössä. Hakijat väittävät, että tämän tavoitteen toteuttamista ei kuitenkaan voida asettaa etusijalle oikeusvarmuutta ja perusoikeuksia koskevien yleisten periaatteiden noudattamiseen nähden.
- 85 Hakijat väittävät lisäksi, että ne eivät voi ymmärtää riittävien perustelujen puuttuessa, miten niille asetettujen pakoteseuraamusten poistaminen voisi vaikuttaa tavoitteeseen, joka koskee Afganistaniin, Talebaniin, Osama bin Ladeniin tai Al-Qaidaan vaikuttamista.
- 86 Neuvosto ja komissio puolestaan katsovat, että yleiselle edulle, joka koskee sekä terrorismin ehkäisemistä että yhteisön kansainvälistä uskottavuutta, on annettava etusija hakijoiden erityisiin intresseihin nähden.
- 87 Neuvosto korostaa intressistä, joka koskee Euroopan yhteisön uskottavuuden varmistamista kansainvälisenä toimijana, että yhteisön on noudatettava kansainvälistä oikeutta sekä sinällään että sillä perusteella, että sille ovat tosi-

asiallisesti siirtyneet velvoitteet, joita jäsenvaltioilla on YK:n peruskirjan 25 artiklan perusteella (asia C-286/90, Poulsen ja Diva Navigation, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6019, Kok. Ep. XIII, s. I-191, 9 kohta). Neuvoston mukaan YK:n turvallisuusneuvoston YK:n peruskirjan VII luvun perusteella tekemät sitovat päätökset kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden turvaamiseksi muodostavat olennaisen osan kansainvälistä oikeutta. Sekä neuvosto että komissio katsovat, että yhteisön uskottavuus vaarantuisi, jos kaikki henkilöt, joihin pakoteseuraamukset kohdistuvat, voisivat kansallisesti tai alueellisesti saada maailmanlaajuisesti sovellettavien toimien täytäntöönpanon lykättyksi ilman, että YK:n turvallisuusneuvostoa olisi ensin kuultu tai että se olisi antanut hyväksyntänsä.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

88 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa on aluksi syytä tutkia välitoimihakemuksen kiireellisyyttä.

89 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimista, jotta vältyttäisiin siltä, että välitoimia pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (ks. mm. asia C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 94 kohta). Kyseisen asianosaisen kuuluu näyttää, että hän ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä tällaista vahinkoa (ks. mm. asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta).

90 Toisin kuin neuvosto ja komissio väittävät, pelkästään sen perusteella, että välitoimihakemus on jätetty yli kolme kuukautta kumoamiskanteen nostamisen jälkeen, ei voida päätellä, että kiireellisyyttä haettujen välitoimien määräämiselle

ei ole. Suullisessa käsittelyssä esitetystä nimittäin ilmenee vastapuolina olevien toimielinten tätä kiistämättä, että hakijat ovat käyttäneet kyseiset kolme kuu-kautta hyväksi saadakseen niihin kohdistetut pakoteseuraamukset poistetuiksi ottamalla muun muassa epävirallisesti yhteyttä Talebania koskevan pakotekomitean edustajiin ja Yhdysvaltojen viranomaisiin, koska jälkimmäisten toimit-tamat tiedot ovat johtaneet hakijoiden merkitsemiseen kyseisen komitean laatimaan luetteloon. Siitä huolimatta, että enemmistö Talebania koskevan pakotekomitean jäsenistä ilmoitti kannattavansa hakijoita koskevien pakote-seuraamusten poistamista, hakijoiden nimet pysytettiin luettelossa, koska kolme valtiota vastusti hakijoiden tekemää poikkeushakemusta. Ei siis voida väittää, että hakijat eivät toimineet kohtuullisen huolellisesti, mikä olisi vaikuttanut vahingon syntymiseen. Hakijat ovat päinvastoin tehneet välitoimihakemuksen, koska ne ovat todenneet niihin kohdistettujen pakoteseuraamusten poistamisen mahdolltomaksi muilla keinoin kuin yhteisöjen tuomioistuimille tehdyn välitoi-mihakemuksen avulla.

a) Yusufin, Adenin ja Alin väittämä vahinko

- ⁹¹ Kolme ensimmäistä hakijaa eli Yusuf, Aden ja Ali väittävät, että heille on aiheutunut kahdenlaista vahinkoa. Vahinko on sekä taloudellista että aineetonta.

Taloudellinen vahinko

- ⁹² Hakijoiden väittämästä taloudellisesta vahingosta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (asia 141/84 R, De Compte v. parlamentti, määräys 3.7.1984, Kok. 1984, s. 2575, 4 kohta; asia T-497/93 R II, Hogan v. yhteisöjen tuomioistuin, määräys 29.9.1993, Kok. 1993, s. II-1005, 17 kohta ja asia

T-549/93 R, D. v. komissio, määräys 30.11.1993, Kok. 1993, s. II-1347, 45 kohta) puhtaasti taloudellista vahinkoa ei voida lähtökohtaisesti pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska se voidaan myöhemmin korvata rahallisesti.

93 Väliuimista päättävän tuomarin on arvioitava kussakin asiassa vallitsevien erityisolosuhteiden perusteella, aiheuttaisiko väliuimihakemuksen kohteena olevan toimen väliuim täytäntöönpano hakijalle vakavaa ja väliuimästi uhkaavaa vahinkoa, jota ei voida korjata millään myöhemmin tehtävällä päätöksellä.

94 Käsiteltävänä olevassa asiassa väliuimista päättävän tuomarin on kunkin hakijan tilanteen huomioon ottaen varmistuttava siitä, että heillä on käytettävissään määrä, jonka lähtökohtaisesti pitäisi riittää kattamaan heidän ja heidän perheidensä perustarpeisiin liittyvät välttämättömät kustannukset siihen asti, kunnes pääasian oikeudenkäynnissä annetaan ratkaisu.

95 Tältä osin on korostettava, että kuten oikeudenkäyntiaineistosta ilmenee, asetuksen N:o 2199/2001 väliuimänä vaikutuksena on ollut hakijoiden varojen jäädyttäminen, eivätkä hakijat ole voineet toteuttaa mitään rahaliikenteeseen liittyvää tointa asetuksen voimaantulosta lähtien.

96 Hakijat ovat suullisessa käsittelyssä ilmoittaneet, että Ruotsin viranomaiset eivät myönnä heille enää mitään taloudellisia tukia. Koska Ruotsin kuningaskunnan asiamies on kiistänyt tämän, tälle valtiolle on esitetty kirjallisia kysymyksiä kunkin hakijan tilanteen selvittämiseksi.

- 97 Ruotsin kuningaskunta on 3.4.2002 jättämässään vastauksessa kuvannut tukia, joita Yusuf, Aden ja Ali voivat saada, ja selvittänyt, mitä tukia Ruotsin viranomaiset ovat heille tosiasiallisesti maksaneet.
- 98 Tässä yhteydessä on korostettava, että hakijat ovat todenneet 15.4.2002 päivämässään huomautuksissa, että riidanalaisissa asetuksissa säädettyjen pakote-seuraamusten noudattamatta jättämisestä säädetään Ruotsin lainsäädännössä rikosoikeudellinen seuraamus ja että mahdollisuus saada mitä tahansa tukea riippuu täysin siitä, miten asian kannalta merkityksellisiä oikeudellisia säännöksiä tulkitaan ja sovelletaan. Hakijat väittävät, että näin ollen on epävarmaa, ovatko Ruotsin viranomaisten hakijoille suorittamat maksut laillisia.
- 99 Välitoimista päättävän tuomarin ei kuitenkaan kuulu nyt käsiteltävänä olevassa menettelyssä arvioida hakijoille suoritettujen maksujen laillisuutta Ruotsin oikeuden kannalta, kuten ei myöskään tarkastaa, ovatko ne yhteisön oikeuden mukaisia. Kyseisten maksujen peruuttamisen ei voida katsoa olevan ennakoitavissa riittävällä todennäköisyydellä. Sen ei siis voida katsoa olevan sellainen seikka, joka vaikuttaa väitetyn taloudellisen vahingon toteutumiseen.
- 100 Seuraavaksi arvioidaan kiireellisyyttä koskevaa edellytystä kunkin hakijan osalta ottaen huomioon välitoimista päättävälle tuomarille esitetyt hakijoita koskevat seikat.

Yusufin tilanne

- 101 Ruotsin viranomaiset ovat ilmoittaneet vastauksessaan välitoimista päättävän tuomarin esittämiin kysymyksiin, että Tukholman kaupungin viranomaiset

(Spånga-Tensta) ovat päättäneet 12.2.2002 käsitellä Yusufin ja hänen puolisonsa socialtjänstelagenin (sosiaalipalveluita koskeva laki) nojalla tekemän sosiaaliavustusta koskevan hakemuksen tavanomaisella tavalla riidanalaisten asetusten antamisen jälkeenkin. Heille on myönnetty sosiaaliavustusta kuukausittain marraskuusta 2001 lähtien ottaen huomioon perheen omat varat; perheen tarpeita varten maaliskuussa 2002 myönnetyn tuen suuruus oli 7 936 Ruotsin kruunua (SEK). Sosiaaliavustukset on maksettu postiosoituksina, jotka Yusufin puoliso on hakenut postitoimistosta.

102 Försäkringskassa (sairaukassa) on lisäksi maksanut säännöllisesti 13.11.2001 lähtien Yusufin puolisolle lapsilisää heidän neljää lastaan varten. Försäkringskassa maksaa edelleen lapsilisää 4 814 SEK kuukaudessa.

103 Yusufille helmikuuhun 2002 asti maksettu asumistuki on kuitenkin jäädytetty. Hakijoiden kuulemistilaisuudessa esittämä försäkringskassan asiakirja vahvistaa tämän tiedon.

104 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Yusuf ja hänen puolisonsa saavat kuukausittain kaupungilta sosiaaliavustusta ja försäkringskassalta lapsilisää, joiden tarkoituksena on kattaa perheen tarpeita koskevat kustannukset, ja näin ollen hakija ei ole sellaisessa varattomuusasemassa, että hän ei taloudellisesti kykenisi odottamaan pääasiassa annettavaa tuomiota ilman, että asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanoa lykättäisiin. Hakijoiden 15.4.2002 esittämissä huomautuksissa väittämä tilanne, joka koskee sitä, että Yusuf ei ole saanut sosiaaliavustusta huhtikuussa 2002, johtuu toimitettujen tietojen mukaan arbetsförmedlingen i Kistan (Kistan työvoimatoimisto) virheellisestä päätöksestä poistaa hakija työnhakijaluetteloista. Kyseessä on näin ollen satunnainen tilanne, joka ei lainkaan vaikuta Yusufin mahdollisuuteen tehdä uusi kuukausittaista

sosiaaliavustusta koskeva hakemus, minkä hän aikookin tehdä heti, kun virhe on korjattu.

- 105 On kuitenkin todettava, että mikäli arbetsförmedlingen i Kistan virheellistä päätöstä ei peruutettaisi nopeasti, kuten oli laita vielä hakijoiden esittäessä huomautuksensa 15.4.2002, ja mikäli hakija ei saisi muuta tukea, jonka ansiosta hän voisi riittävällä tavalla huolehtia päivittäisistä tarpeistaan siihen asti, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian oikeudenkäynnin, välitoimista päättävä tuomari voi työjärjestyksen 108 artiklan nojalla muuttaa tai peruuttaa välitoimimääräyksen olosuhteiden muuttumisen vuoksi (yhdistetyt asiat T-7/93 R ja T-9/93 R, Langnese-Iglo ja Schöller v. komissio, määräys 19.2.1993, Kok. 1993, s. II-131, 46 kohta ja yhdistetyt asiat T-195/01 R ja T-207/01 R, Government of Gibraltar v. komissio, määräys 19.12.2001, Kok. 2001, s. II-3915, 116 kohta). Oikeuskäytännöstä ilmenee, että välitoimista päättävä tuomari tarkoittaa ”olosuhteiden muuttumisella” erityisesti tosiseikkoihin perustuvia olosuhteita, joiden johdosta käsiteltävänä olevan kiireellisyysedellytyksen arviointi voi muuttua.

Adenin tilanne

- 106 Ruotsin viranomaisten vastauksesta ilmenee, että Aden ei ole hakenut sosiaaliavustusta Tukholman kaupungilta, jossa hän asuu (Spånga), ja hän ei siis ole saanut kyseistä avustusta käsiteltävänä olevana ajanjaksona.
- 107 Försäkringskassa puolestaan on maksanut Adenin puolisolle lapsilisää säännöllisesti 13.11.2001 lähtien heidän kahta lastaan varten. Försäkringskassa maksaa edelleen lapsilisää, jonka määrä on 1 900 SEK kuukaudessa.

108 Aden ei ole saanut 20.1.2002 lähtien opintotukea Centrala studiestödsnämndeniltä (ylemman asteen opintoihin opintotukea myöntävä kansallinen viranomainen).

109 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että hakija ei ole osoittanut, että hän ei ole voinut hakea sosiaalitukea kaupungilta. Kuten edellä on todettu (ks. 101 kohta), Yusufin perhe, joka asuu samassa kaupunginosassa kuin Aden, on saanut ja saa edelleen kaupungin myöntämää sosiaaliavustusta. Ruotsin viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet, että Tukholman kaupunki käsittelee Adenin tai hänen puolisonsa tekemän sosiaaliavustusuhakemuksen samalla tavalla kuin Yusufin jättämän hakemuksen. Edellä esitetystä seuraa, että koska Aden ei ole tehnyt kaupungin viranomaisille sosiaaliavustusuhakemusta, hän on toiminut siten, että hän ei saa avustusta, vaikka hänelle voitaisiin myöntää sitä, kuten Ruotsin viranomaiset ovat todenneet. Aden on näin ollen vaikuttanut sen vahingon syntymiseen, johon hän vetoaa osoittaakseen, että haettujen välitoimien myöntäminen on kiireellistä (em. määräys asiassa Free Trade Foods v. komissio).

110 Lopuksi on todettava, että Aden ja hänen puolisonsa saavat kuukausittain lapsilisää.

Alin tilanne

111 Ruotsin viranomaisten vastauksen mukaan Ali ei ole saanut sosiaaliavustusta Järfällan kunnalta, jossa hän asuu perheensä kanssa. Hänen tätä koskeva 13.12.2001 tekemänsä hakemus on hylätty toimitettujen tietojen puutteellisuuden takia. Alin puoliso on ollut 25.3.2002 yhteydessä kyseisen kunnan viranomaisiin tehdäkseen uuden sosiaaliavustusta koskevan hakemuksen. Ruotsin viranomaiset ovat lisäksi täsmentäneet, että Järfällan kunnan toimittamien tie-

tojen mukaan sekä Ali että hänen puolisonsa voivat hakea sosiaaliavustusta vähimmäistoimeentuloaan varten. Jos heille myönnettäisiin tällaista avustusta, se maksettaisiin hakijan osoittamalle pankkitilille, tai hakija voisi myös pyytää, että maksut suoritetaan postiosoituksina.

112 Försäkringskassa on puolestaan säännöllisesti maksanut lapsilisää Alin puolisolle heidän neljää lastaan varten 13.11.2001 lähtien. Försäkringskassa maksaa edelleen lapsilisää, jonka määrä on 4 814 SEK kuukaudessa.

113 Alille helmikuuhun 2002 asti maksettu asumistuki on puolestaan jäädytetty.

114 Ottaen huomioon Ruotsin viranomaisten esittämät täsmennykset, joiden mukaan sekä Ali että hänen puolisonsa ovat oikeutettuja hakemaan Järfällan kunnalta sosiaaliavustusta vähimmäistoimeentuloaan varten ja joiden mukaan tätä koskeviin toimiin on jo ryhdytty, sekä se, että hänen perheelleen maksetaan lapsilisää, josta hän välttämättä hyötyy välillisesti, ei ole osoitettu, että hakijaa uhkaisi lähitulevaisuudessa vakava varattomuus. Lisäksi on syytä todeta, että ottaen huomioon Yusufia ja hänen puolisoansa koskeva ennakkotapaus, jossa Tukholman kaupunki myönsi heille sosiaaliavustusta asetuksesta N:o 2199/2001 ja eräitä kansainvälisiä sanktioita koskevasta Ruotsin laista huolimatta, vaikuttaa hyvin todennäköiseltä, että myös Järfällan kunta käsittelee Alin sosiaaliavustusta koskevan hakemuksen tavanomaisesti sovellettavan menettelyn mukaisesti.

- 115 On kuitenkin todettava, että mikäli sosiaaliavustusta koskevaa hakemusta ei ratkaistaisi, kuten oli laita vielä hakijoiden esittäessä huomautuksensa 15.4.2002, tai mikäli kyseinen kunta hylkäisi sen, ja mikäli hakija ei saisi muita tukia, joiden ansiosta hän voisi riittäväällä tavalla huolehtia päivittäisistä tarpeistaan siihen asti, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ratkaisee pääasian oikeudenkäynnin, välitoimista päättävä tuomari voi työjärjestyksen 108 artiklan nojalla muuttaa tai peruuttaa välitoimimääräyksen olosuhteiden muuttumisen vuoksi (ks. edellä 105 kohta).

Aineeton vahinko

- 116 Hakijat väittävät, että heille on aiheutunut aineetonta vahinkoa, joka kohdistuu pääasiallisesti heidän ja heidän perheidensä maineeseen, kunniaan ja ihmisarvoon.
- 117 Vaikka ei olekaan poissuljettua, että asetuksen N:o 2199/2001 täytäntöönpanon lykkääminen voisi korjata tällaisen aineettoman vahingon, on kuitenkin todettava, että täytäntöönpanon lykkäämisellä ei voida korjata väitettyä aineetonta vahinkoa enempää kuin asetuksen mahdollisella kumoamisella pääasiassa annettavalla tuomiolla (ks. vastaavasti päätös pidättää virkamies virantoimintuksesta, asia T-211/98 R, Willeme v. komissio, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja s. II-57, 43 kohta, joka vahvistettiin muutoksenhaussa asiassa C-65/99 P(R), Willeme v. komissio, määräys 25.3.1999, Kok. 1999,

s. I-1857; asia T-120/01 R, De Nicola v. EIP, määräys 9.8.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-171 ja s. II-783, 43 kohta). Koska välitoimimenettelyn tavoitteena ei ole varmistaa vahingon korjaamista vaan pääasiassa annettavan tuomion täysi tehokkuus, aineettoman vahingon osalta on todettava, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty.

b) Al Barakaat International Foundationille väitetyksi aiheutunut vahinko

- 118 Väitetty vahinko koskee sitä, että Al Barakaat International Foundation ei voi harjoittaa toimintaansa asetuksen N:o 2199/2001 soveltamisen takia. Vaikka sitä ei kiistetäkään, että Al Barakaat International Foundationin on täytynyt lopettaa toimintansa asetuksen N:o 2199/2001 takia, tätä vahinkoa ei kuitenkaan voida katsoa vakavaksi, koska kyseinen yhdistys ei tavoittele voittoa. Lisäksi on todettava, että mikäli hakijoiden väitteet olisi ymmärrettävä siten, että vahinkoa aiheutuu myös siitä, että kolmannet henkilöt eivät voi hyötyä kyseisen yhdistyksen luomasta rahansiirtojärjestelmästä, tällainen vahinko ei koske kyseistä hakijaa. On syytä muistuttaa, että välitoimista päättävä tuomari voi vain intressivertailun yhteydessä ottaa tarvittaessa huomioon ne vahingot, joita riidanalaisen toimen täytäntöönpanosta saattaa aiheutua muulle kuin välitoimen hakijalle (asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 136 kohta). On kuitenkin todettava, että kolmansien etuihin ei ole edes vedottu siinä tarkoituksessa, että ne otettaisiin intressivertailussa huomioon.

- 119 Edellä esitetystä seuraa, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty ja että käsiteltävänä oleva välitoimitoimihakemus on siis hylättävä ilman, että muita edellytyksiä tarvitsisi tutkia.

Näillä perusteilla

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.

- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä toukokuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti